

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko J. K. i M. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 kwietnia 2016 r.,

na skutek skarg kasacyjnych powoda i pozwanej J. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda, pozostawiając w tym zakresie rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczeniu kończącemu to postępowanie;

2. przyjmuje do rozpoznania skargę kasacyjną pozwanej J. K.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze

publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 lutego 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania powołano się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Przesłanki istotnego zagadnienia prawnego nie spełnia jednak podniesiony w skardze kasacyjnej powoda problem początkowego terminu obliczania odsetek od roszczenia o zachówek. W dotychczasowym orzecznictwie ukształtowały się w tym zakresie dwie grupy poglądów - wiążące początek tego okresu z dniem powstania roszczenia o zachówek lub z dniem ostatecznego potwierdzenia jego istnienia i wysokości (zwykle orzeczeniem sądu). Równocześnie, poglądy te formułowane są w sposób kazuistyczny, wybór zaś jednego z dwóch konkurencyjnych stanowisk uzależniony jest od specyfiki konkretnej sprawy. W oparciu o te same kryteria – sytuacyjne i specyficzne dla konkretnego wypadku - wyboru pomiędzy obiema koncepcjami dokonano także w zaskarżonym wyroku, wskazując, że późniejszy termin naliczania odsetek uzasadniony jest funkcjonalnie i słusznościowo. W konsekwencji, w ramach tego problemu trudno wskazać bardziej ogólne i uniwersalne problemy, które mogłyby stanowić podstawę do sformułowania przez Sąd Najwyższy stanowiska odrywającego się od konkretnego stanu faktycznego, które odpowiadałoby istotnemu zagadnieniu prawnemu w opisanym wyżej sensie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw